

ONZE SOCIALE WERKEN

richten een VACANTIECENTRUM in te LEIGNON

Een beek en een dorp

Op vier kilometer van Ciney in Hoog-Condroz strekt zich een dal uit dat nu eens uitdeint over de weiden en dan weer inkrimpt tussen de beboste hellingen; daar ontspringt de Leignon, een kronkelende zijrivier van de Bocq.

De lijn 162 loopt er heel even langs.

Waar het dal breder wordt en het stroompje ineens drie bijrivieren opneemt, zult gij het dorp ontdekken dat dezelfde naam draagt. Gij zult het onmiddellijk erkennen aan het rijzige kasteel en de landelijke kerk, die deze vriendelijke en typische vallei uit de Condroz beheersen.

Een brokje echte en legendarische geschiedenis

Zoals alle oude dorpen, heeft ook Leignon zijn geschiedenis en zijn legenden.

Het staat vast dat het domein, in 747, door Karloman, oom van Karel de Grote, aan de Abdij van Stavelot geschonken werd, dat het de invloed onderging van het land van Luik en dat de monniken het behielden tot in 1791, jaar waarin zij de « ban van Leignon » verkochten aan de meestbiedende, Jean-Hubert Halot.

Wat nu de legenden betreft, de ene vertelt over kabouters, een andere over twee gevangenen, een derde over een dief. De liefdadige kabouters zouden in een grot gewoond hebben die vernield werd bij de oprichting van de lijn 162. De twee geheimzinnige gevangenen werden zij aan zij begraven, aangebonden met kettingen die men terugvond in de grond naast het kasteel. En de dief, de « Bragard », werd opgehangen aan de galg bij het kruispunt dat thans de naam van de straatrover draagt.

De koningin en de sporman

Koningin Marie-Henriette wandelde graag langs de Leignon. Toen zij, op een zomeravond bij het schemerlicht van een lantaarn, samen met haar gevolg aan het picknicken was op de plaats, naast de spoorweg, die men « Les Bayaux » noemt, werd zij aangesproken door een

ijverige wegwachter en een jachtopziener die haar bedreigden met een bekeuring voor stroperij!

De rentmeester van het kasteel moest tussenbeide komen om het incognito van de vorstin te ontsluiëren. Deze had zoveel genoeg beleefd aan het avontuur dat zij, heel lief, de ijver van de beide wachters wou belonen: de ene ontving een gouden munststuk; de andere

het vaatwerk dat zij voor haar eenvoudige maal had meegebracht.

Het kasteel

Naast de kerk lag er eertijds een grote hoeve die toebehoorde aan de familie Dupont de Weve. Dit gebouw werd, in de loop der tijden, een eenvoudig wit kasteel, zonder veel stijl, enkel versierd met een vierkante toren waarop een rechthoekig klokketorentje stond.

Het kasteel en het omringende eigendom gingen, bij erfenis, over van de familie Dupont de Weve op de familie Modave de Massogne, vervolgens op de graven van Gourcy-Serinchamps die het, in 1881, aan M. Eggermont afstonden.

De architect Van Assche, die te Gent, verschillende grote monumenten (1) oprichtte, leidde, van 1895 tot 1900, de verbouwingen. Hij behield het oude plan, maar gaf het gebouw een Renaissance-stijl en bedekte het met blauwe graniet uit de streek.

De binnenversiering werd toevertrouwd aan de schilder-decorateur Van Holder uit Brussel die er behagen in schepte afwisseling te brengen in de stijl (Gotische, Vlaams-Renaissance, Hendrik II, Lodewijk XV en Moderne Engelse).

De veranderingen aan het park werden uitgevoerd onder de leiding van de Parijse architect Révéron die reeds door Leopold II belast geworden was met de aanleg van de vijvers van Ciergnon.

Na de voltooiing van de werken, die, zoals gij kunt begrijpen, zeer omvangrijk zijn, zullen wij nogmaals handelen over deze nieuwe sociale verwezenlijking en zullen wij u inlichten over de voordelen die er aan de spoor mannen en hun gezinnen zullen toegekend worden.

(1) De St Nikolaaskerk, het Belfort, de St Baafskathedraal.

